



עת"א 36355/12/18 - גמיל קהמוז נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

22 ינואר 2019

עת"א 36355-12-18 קהמוז(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כב' השופט יוסף בן-חמו
העותר	גמיל קהמוז (אסיר)
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירת אסיר המבקש להורות לשב"ס לשנות את סיווגו מאסיר ביטחוני לאסיר פלילי ולבטל את שיוכו הארגוני.

העותר תושב היישוב עג'ר בצפון הארץ, הורשע בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, סיוע למסירת ידיעות לאויב, סיוע למגע עם סוכן חוץ ושיבוש מהלכי משפט, נדון ל - 36 חודשי מאסר.

העותר טוען כי עשה כל שביכולתו לשנות את סיווגו כאסיר ביטחוני על מנת להשתלב בטיפול.

העותר טוען כי אי שינוי הסיווג חוסם בפניו למעשה את הסיכוי לשחרור מוקדם ומונע ממנו מלהשתלב בטיפול. העותר טוען כי מחוות דעת שב"כ שהוגשה בעניינו, לא עולה שהעותר משתייך לארגון כלשהו ואין מידע עדכני כלפיו, לפיכך, זכאי העותר לשינוי סיווגו.

העותר פנה לגורמי שב"ס והגיש 3 בקשות לשינוי סיווג, אך לא זכה להתייחסות.

כתב התשובה

הגדרתו של העותר כאסיר ביטחוני מעוגנת בהוראות פקנ"צ 04.05.00 הקובעות כי מדובר בהחלטה מנהלית שנועדה לאפשר ניהול בית הסוהר והקפדה על הסדר והמשמעת ושמירה על הביטחון.

סעיף 3 מגדיר מיהו אסיר ביטחוני.

העותר הורשע בעבירות ביטחוניות הקשורות להברחת מטעני חבלה.

עמוד 1



סעיף 6 קובע את התנאים לשינוי ההגדרה.

העותר איננו עומד בתנאים ואין הצדקה לשינוי ההגדרה. העותר רואין על ידי קצין אסירים ועו"ס בית הסוהר. מהתייחסותם עולה שהוא איננו מבין מדוע נגזר עליו עונש מאסר, הוא חסר תובנה לחומרת מעשיו ולא ניתן להתרשם כי חל שינוי בעמדתו, המצדיק שינוי סיווג.

לאחר שעיינתי בנספחים לכתב התשובה ולאחר ששמעתי את טענות הצדדים, אני מחליט לדחות את העתירה.

העותר ביצע עבירות ביטחוניות מובהקות. מחוות דעת גורמי הביטחון עולה שהעותר שימש כסייען מרכזי לפעילותו הפלילית/ביטחונית של אחיו בהסעתו לצורך הברחת מטענים והעברת מידע לארגון החיזבאללה. הוא ביצע את המעשים כשהוא מבין היטב את מידת הפגיעה והסיכון הרב לביטחון ושלום אזרחי המדינה.

השב"כ מתנגד לשינוי הסיווג.

לעניין הסמכות להגדיר אסיר כאסיר ביטחוני, אפנה להחלטותי בעת"א 7505-03-15 ועת"א 7172-03-15, שם נקבע כי סיווגם של אסירים ביטחוניים ושיוך ארגוני הינם החלטה אדמיניסטרטיבית פנימית של שב"ס, השוקל מכלול שיקולים בהתאם להוראות פקנ"צ 04.05.00 ופקנ"צ 03.02.00 ובהתאם לפסיקה המנחה (בין היתר דגנ"צ 204/13 **סעיד באטח נ' שב"ס**, החלטת רוב - השופט גרוניס).

החובה **להוכיח** התנתקות שיוכית ואידיאולוגית חלה על האסיר. אופן הוכחת הניתוק מוסדר בסעיף 4(ב)(1) לפקנ"צ, הדורש, בין היתר, חוות דעת שב"כ לפיה הוא שוכנע בדבר הניתוק הנטען. העדרה של אינדיקציה להמשך קשר עם הארגון העוין אין די בה, כשלעצמה, כדי לעמוד בתנאי סעיף 4(ב).

הסעיף מאפשר באופן פרטני סטייה משיוך והסיווג הקבועים בפקודה לעניין אסירים ביטחוניים ולאפשר הליכי טיפול.

חזקת המסוכנות הטבועה באסיר ביטחוני, מכח מעשיו ומניעיו האידיאולוגיים, שהביאו אותו לבין כותלי הכלא אינה דורשת הוכחה פוזיטיבית מעת לעת, כקבוע בפקודה.

העותר לא הוכיח כי השתנו התנאים באופן המצדיק שינוי סיווג ושיוך.

העתירה נדחת.

ניתנה היום, ט"ז שבט תשע"ט, 22 ינואר 2019, בהעדר הצדדים.